Pražská šachová agentura ve dnech 7. až 11. října uspořádala letos již 6. ročník mimořádné akce Šachový vlak. Tentokrát se jelo po trase Praha – Regensburg – Innsbruck – Salzburg – Český Krumlov – Praha a ve vlaku se v průběhu jízdy mezi jednotlivými etapovými městy hrál 10-ti kolový turnaj v rapid šachu.

Přiznám se, že jsem o účasti na této akci již několikrát uvažoval, ale pro účast jsem se rozhodnul až letos, kdy mě jednak lákala trasa, po níž se vlak vydal a druhak, že jsme se mohli zúčastnit turnaje společně s dcerou. Doprovod nám dělala moje žena Iva, která po celou dobu zajišťovala fotodokumentaci do rodinného archívu.

Úvodní kola turnaje byla sehrána po cestě do Regensburgu , kam jsme přijeli až po 16:00 hodině, taxíkem se přesunuli do hotelu Best Western a po vybalení věcí se opět nechali taxíkem přivést do centra města. Protože bylo již dost hodin, omezili jsme procházku pěší zónou na nezbytně nutnou dobu a skončili jsme u Staré radnice, kde se v suterénu nachází typická bavorská pivnice. Tu jsme vyhodnotili jako zcela způsobilou k dobré večeři a udělali jsme dobře. Bavorské klobásky a nefiltrovaná dvanáctka z místního pivovaru nás opravdu potěšily. Po návratu na hotel jsme dceru uložili ke spánku a společně s dalšími účastníky turnaje ještě debatovali v hotelové restauraci.

Ráno jsme přesunuli opět vozem taxi na Hauptbanhof Regensburg, odkud těsně po 10 hodině nabral vlak směr Innsbruck. Zatímco my jsme pokračovali v turnaji, Iva se kochala krásnou přírodou v údolích kolem řeky Inn a majestátnými horami poblíž Innsbrucku. Ten nás přivítal kolem 16 hodiny docela pěkným počasím, ale když jsme po ubytování v hotelu Alphotel vyrazili opět do centra, počasí se zhoršilo a začalo dokonce pršet. Innsbruck je hlavním městem spolkové země Tyrolsko a leží v bezprostředním podhůři Alp. V minulosti byl dvakrát pořadatelem Zimních olympijských her. Přestože déšť nabýval na intezitě, došli jsme až ke zřejmě největší pamětihodnosti města, kterou je pozdně gotický arkýř císaře Maxmiliána I. z let 1497 – 1500, zvaný Zlatá stříška (Goldenes Dachl). Návštěvu Císařského zámku (Hofburg) jsme již vynechali a azyl našli v jedné z mnoha restaurací, kde jsem si zcela cíleně objednal „Wiener Schnitzel“. Protože jsme byli tentokrát dost unaveni, vrátili jsme se do hotelu, kde jsem já ještě sledoval tristní výkon našich fotbalistů proti Německu (3-0).

Ráno jsme opět v 10:00 hodin naložili zavazadla do vlaku a pokračovali směr Salzburg. V neděli byla sehrána pouze dvě kola turnaje, neboť v odpoledních hodinách naplánovali pořadatelé zastávku ve známém lyžařském středisku Zell am See . Lyžaře lákají zejména nedaleká střediska Kaprun a Sallbach, ale i v létě je možno využít ke sportování spoustu cyklostezek

kolem Zellského jezera. Milovníci motorismu jistě vědí, že zde žil Ferdinand Porsche, zakladatel automobilky Porsche. My jsme udělali kratší procházku kolem jezera a pak se podívali na malebné náměstí tohoto lázeňského městečka.

Oproti Insbrucku nás přivítal Salzbug krásným slunečným počasím, a protože jsme přijeli již po 14:00 hodině, měli jsme dostatek času na prohlídku Starého města salzburgského, které bylo v roce 1996 zapsáno na Seznam světového dědictví UNESCO. Salzburg je nazýván též Mozartovým městem, neboť se zde v Obilné ulici narodil slavný skladatel Wolfgang Amadeus Mozart. Proto jsou také místní cukrářskou specialitou čokoládové Mozartovy koule. Viděli jsme všechny historické stavby – Klášter svatého Petra, Františkánský kostel, Katedrálu sv. Ruperta a Virgila a tzv. „zubačkou“ se nechali dovést na hrad Salzburg, ze kterého je nádherný výhled na město. Po návratu do centra jsme se vrátili po mostě přes řeku Salzach a opět našli azyl v jedné z místních restaurací. Po návratu do hotelu se Viktorka věnovala na pokoji svému tabletu a my jsme společně s mým spolužákem – advokátem Jirkou Navrátilem a jeho ženou Sašou poseděli v hotelovém baru.

Ráno nás čekala cesta již cesta do České republiky a další kola turnaje. Cílem byl malebný Český Krumlov
, jelikož však toto město nedisponuje dostatečné velkým nádražím, vlak zastavil v Kaplici, kde jsme se s našimi zavazadly přesunuli do připravených autobusů, které nás dovezly do 15 km vzdáleného Českého Krumlova. My jsme měli zajištěno ubytování v hotelu Zlatý Anděl, přímo na náměstí a jako obvykle jsme po nezbytném vybalení věcí šli na prohlídku města. Došli jsme až na zámek, v jehož blízkosti se nachází útulná kavárna, kde jsme si objednali kávu esspreso (Viktorka horkou čokoládu) a tvarohový štrúdl s vanilkovou polevou. Chutnal výtečně. Trochu problémové bylo sehnat večer místo v některé z krumlovských restaurací, jež byly většinou rezervovány pro zahraniční turisty, kterých bylo ve městě opravdu požehnaně.

Druhý den ráno jsme opět autobusem odcestovali do Českých Budějovic, kde jsme přesedli do Šachového vlaku směr Praha. Ve vlaku pak byly sehrány partie závěrečného 10. kola. Po příjezdu na Hlavní nádraží v Praze se všichni účastníci shromáždili ve vládním salonku, kde probíhalo vyhodnocení turnaje a předání cen. V turnaji bezpečně zvítězil turecký šachista GM Suat Atalik, který vedl od úvodního kola a jedinou remízu dovolil soupeři až v kole závěrečném. Co se týče naší minivýpravy, tak to nebylo příliš slavné. Viktorka sehrála svůj úplně první turnaj mezi dospělými až s přílišným respektem a zapsala zisk 2,5 bodu. Turnaj hrála na výkon 1215, což je přesně výše jejího ELO pro rapid šach. Turnaj však na ELO započítáván nebyl, z čehož jsem měl větší radost já, neboť zisk 4 bodů by znamenal pěkný sešup v ratingovém hodnocení. Ze 114 účastníků turnaje jsem já skončil na 92. místě, Viktorka se umístila 109. Protože pořadatelé se rozhodli udělit cenu i nejmladšímu a nejstaršímu účastníku turnaje, představila se na pódiu společně s devadesátiletou Marianne Hartlaub i Viktorka, která si odvezla domu tři díly Kasparova – Moje šachová kariéra a baterku. Pořadatel turnaje Pavel Matocha to okomentoval

tak, že knihy dostává proto, aby je důkladně nastudovala a baterku proto, aby si v dalších ročnících na své soupeře posvítila.

Bez ohledu na nepříliš dobré sportovní výsledky však hodnotíme naši účast na této mimořádné šachové akci velmi pozitivně a rádi se někdy v budoucnu turnaje opět zúčastníme.

Závěrečný tabulku turnaje můžete vidět zde .

Úvodní tahy partie Viktorky s Dianou Weiner (GER)

Když už jsme byli v Bavorsku, dali jsme si bavorské klobásy

Zlatá střeka (tvrdí Goldenes Dachl v Innsbrucku

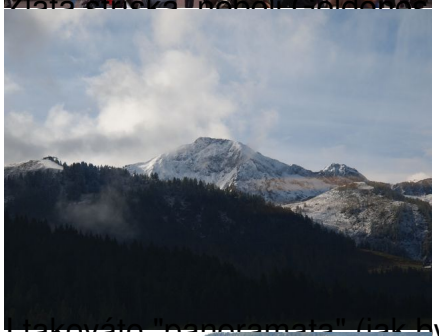

Hlavní tři "nenaramata" (jak by řekla pí Homolková) byla vidět z vlaku

V Zell am See jsme měli čas i na krátkou procházku kolem jezera

Rodný dům W.A. Mozarta v Obilní ulici v Salzburgu

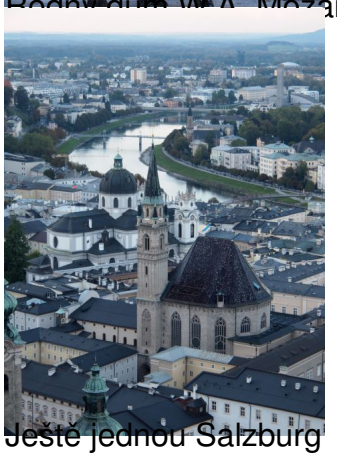

Ještě jednou Salzburg

A to už je Český Krumlov

Šachový vlak se právě vrátil na Hlavní nádraží v Praze